

del II
JEG ER
Påskeinstallasjon i Nøtterøy kirke 2014

Grete Refsum

Del II av installasjonen som lages i Nøtterøy kirke påsken 2014, tar utgangspunkt i det eldste definerte Gudsbegrepet i Bibelen der Gud gir seg til kjenne for Moses og sier: Jeg er den jeg er. Kunstuttrykket består av knust returglass som menigheten har samlet inn, bokstavene fremstår som fravær av masse.

I kapittel 3 i Andre Mosebok åpenbarer Gud seg for Moses i en brennende tornebusk. Moses får beskjed om å føre israelittene ut av Egypt. I vers 13-14 heter det:

Da sa Moses til Gud: «Sett at jeg går til israelittene og sier til dem: Deres fedres Gud har sendt meg til dere, og de så spør meg: Hva er hans navn? Hva skal jeg da svare dem?»
Gud svarte Moses: **Jeg er den jeg er.** Og han sa: *Slik skal du svare israelittene: **Jeg er** har sendt meg til dere.*¹

Kristendommens dogmer og tale eller ord om Gud er for mange problematiske i vår tid. Det er ikke rart ettersom Bibelens tekster er 2-3000 år gamle og skrevet ut fra helt andre forutsetninger enn de vi lever med i dag. Men dette eldste Gudsbegrepet taler til meg og jeg har valgt det som et uttrykk for oppstandelsen.

Kunstnerisk komplementerer del I og del II hverandre. Del II er utført i knust returglass som menigheten har samlet inn og bokstavene fremstår her som fravær av materiale. Plasseringen i kirken er skjult i nordre vinge, mens del I ligger i hovedskipet rett under prekestolen. Bokstavene i del I vender fra prekestolen henimot menigheten, mens i del II er retningen motsatt: teksten er vendt mot prekestolen.

Gledelig påske!

¹ Moses gjette småfeet til svigerfaren Jetro, presten i Midjan. En gang han drev feet over til den andre siden av ørkenen, kom han til Guds fjell, Horeb. (2) Da viste Herrens engel seg for ham i en flammende ild som slo opp fra en tornebusk. Han så, og se! – busken sto i flammer, men den ble ikke fortært av ilden. (3) Og Moses sa: «Jeg vil gå bort og se dette mektige synet. Hvorfor brenner ikke tornebusken opp?» (4) Men da Herren så at han kom bort for å se, ropte Gud til ham fra tornebusken: «Moses, Moses!» Han svarte: «Her er jeg.» (5) Og Gud sa: «Kom ikke nærmere! Ta skoene av føttene! For stedet du står på, er hellig grunn.» (6) Så sa han: «Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.» Da skjulte Moses ansiktet, for han var redd for å se Gud. (7) Herren sa: «Jeg har sett mitt folks nød i Egypt og har hørt skrikene deres under slavedriverne. Jeg kjenner deres smerte. (8) Jeg har steget ned for å fri dem ut av hendene på egypterne og føre dem opp fra dette landet og inn i et godt og vidstrakt land, inn i et land som flyter av melk og honning, stedet hvor kanaaneerne og hetittene, amorittene og perisittene, hevittene og jebusittene bor. (9) For nå har skriket fra israelittene nådd meg, og jeg har også sett hvor hardt egypterne undertrykker dem. (10) Gå nå! Jeg sender deg til farao. Du skal føre mitt folk, israelittene, ut av Egypt.» (11) Moses sa til Gud: «Hvem er jeg? Kan jeg gå til farao og føre israelittene ut av Egypt?» (12) Han svarte: «Jeg vil være med deg! Dette skal du ha til tegn på at det er jeg som har sendt deg: Når du har ført folket ut av Egypt, skal dere tjene Gud på dette fjellet.»